

телно, в нашия склад имаше много нелегални комунисти, приети от нас, без да знаем техните убеждения. Иван Кепов, директорът на пломбировския клон, ухажваше комунистите и не само не ги преследваше, но ги подпомагаше, укриваше ги. И моите схващания бяха такива, без това да се знае от управлението на Консорциума.

Един ден отидох на ревизия в склада. Трябваше да ми представят манипулирани бали. Двама от експертите бяха седнали върху сандъците а аз стоех отстрани. Тези, които носят манипулираните бали, се казват истифчийи. През време на ферментацията балите се разместват, сменят се коя отгоре да отиде, коя - отдолу, прави се така наречената алабура, докато мине ферментацията. Обикновено истифчийата си поставя ръката отгоре, върху балата, и ако е гореща, прави алабура. Експертите минаваха в склада всеки ден. Наблюдавах как са пръснати балите по салона, дали има течение на въздух, каква е температурата, ако има влага, прозорците се затварят. Защото правилната ферментация е, която дава качеството на тютюна.

Истифчийите, които носеха балите, бяха по-възрастни работници, между четиредесет-четиредесет и пет, даже петдесет години. Между тях имаше един млад, нов работник. Когато той беше по-надалече, един от истифчийите се обърна към мен с думите:

- Господин Палавеев, този, младият, дето го виждате, е ваш адаш. Казва се Дончо...

А друг добави:

- Той е голям комунист!...

✓
- Нищо от това - казвам им аз. И закачливо добавих: - Бъдещето е на комунизма.

Но не пред новия работник, както те го нарекоха Дончо. Искаше да видят какво становище ще взема, щом е "голям" комунист. Продължихме работата си. Този млад работник е бил Антон Югов. Наричал се тогава Дончо.

Това нещо научих след като Антон Югов стана министър на въ-